

DECIZIE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către creditorul Larisa Ciobanu,
în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu răspundere limitată
„Metamah” privind intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu
răspundere limitată „Nourco”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2012, prin
care a fost admisă cererea administratorului insolabilității privind explicarea
hotărîrilor Curții de Apel Economice și Curții de Apel Chișinău expuse prin
tabelele creanțelor creditorilor Societății cu răspundere limitată „Nourco” din 08
aprilie 2011, din 14 iulie 2011, din 10 noiembrie 2011, din 02 iulie 2012, din 11
iulie 2012, din 13 iulie 2012, din 10 septembrie 2012 și din 15 octombrie 2012
privind validarea creanțelor chirografare de rangul V a creditorilor societății cu
răspundere limitată „Nourco”, care rezultă din contractele de investiție,

c o n s t a t ă:

Prin cererea înaintată în cadrul procesului de insolabilitate a SRL „Nourco”
administratorul insolabilității a solicitat explicarea sensului și extinderea aplicării
hotărîrilor Curții de Apel Economice și Curții de Apel Chișinău, expuse prin
Tabelele creanțelor creditorilor SRL „Nourco” din 08 aprilie 2011, din 14 iulie
2011, din 10 noiembrie 2011, din 02 iulie 2012, din 11 iulie 2012, din 13 iulie
2012, din 10 septembrie 2012 și din 15 octombrie 2012 privind validarea
creanțelor chirografare de rangul V a creditorilor SRL „Nourco”, ce rezultă din
contractele de investiție.

În motivarea cererii s-a invocat, despre imposibilitatea executării
contractelor de investiție în construcția caselor de locuit de pe: str. Sarmizegetusa,
53 și de pe bd. Cuza-Vodă, 1/4, 1/5, mun. Chișinău, încheiate între SRL „Nourco”
și investitori, care sunt neexecutate la data intentării procesului de insolabilitate,
și care nu au fost preluate de către Administratorul insolabilității.

Ca urmare, investitorii, realizând dreptul său prevăzut de art.98 alin.(3) al
Legii insolabilității, au înaintat în cadrul procesului de insolabilitate SRL
„Nourco” spre validare, în calitate de creditori chirografari, creanțele sale față de
SRL „Nourco”, ce rezultă din neexecutarea contractelor privind investirea
mijloacelor proprii în construcția caselor de locuit de pe str. Sarmizegetusa, 53 și
de pe bd. Cuza-Vodă, 1/4, 1/5, mun. Chișinău. În ședințele de validare de

08.04.2011, din 14.07.2011, din 10.11.2011, din 02.07.2012, din 11.07.2012, din 13.07.2012, din 10.09.2012 și din 15.10.2012, în cadrul procesului de insolabilitate, Curtea de Apel Economică și Curtea de Apel Chișinău, a validat creanțele chirografare de rangul V a creditorilor menționați, înregistrându-le în Tabelul creanțelor creditorilor SRL „Nourco”. Astfel, există hotărârile irevocabile a instanței judecătorești de insolabilitate privind încasarea de la SRL „Nourco” a sumelor achitate de către creditorii-investitori în baza contractelor de investiție, pentru aducerea părților contractelor în poziția inițială.

Totodată, s-a invocat, că unica obligațiune existentă a SRL „Nourco” în proces de insolabilitate și a administratorului insolabilității față de creditori este satisfacerea creanțelor validate în ordinea stabilită de prevederile Legii insolabilității. Administratorul insolabilității, în cadrul procesului de insolabilitate, nu a preluat și nu execută contractele de investiție încheiate de către debitorul insolabil înainte de intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Nourco”.

Administratorul insolabilității a declarat, că deși creditorii dispun de hotărâri irevocabile de validare a creanței înaintate, ca consecință a neexecutării contractelor de investiție, creditorii, ignorând hotărârile Adunării creditorilor prin care s-a aprobat modalitatea de executare a creanțelor creditorilor, continuă să înainteze în mod individual în fața Administratorului insolabilității și a instanțelor de judecată de drept comun cereri de obligare a SRL „Nourco” să execute contractele de investiție încetate, prin transmiterea în proprietatea creditorilor a spațiilor incluse în masa debitoare. Având în vedere că hotărârile Curții de Apel Economice și Curții de Apel Chișinău de validare a creanțelor prezintă în sine înregistrarea simplă în Tabelul creanțelor, Administratorul insolabilității a solicitat explicarea hotărârii în privința sensului și al extinderii aplicării acestora.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2012 a fost admisă cererea Administratorului insolabilității SRL „Nourco” privind sensului și extinderii aplicării hotărârilor Curții de Apel Economice și Curții de Apel Chișinău expuse în Tabelele creanțelor creditorilor SRL „Nourco” din 08 aprilie 2011, din 14 iulie 2011, din 10 noiembrie 2011, din 02 iulie 2012, din 11 iulie 2012, din 13 iulie 2012, din 10 septembrie 2012 și din 15 octombrie 2012 privind validarea creanțelor chirografare de rangul V a creditorilor SRL „Nourco” din contractele de investiție și a fost explicat că:

- odată cu validarea sumei creanțe, rezultate din neexecutarea contractelor privind investirea mijloacelor proprii în construcția caselor de locuit de pe str.Sarmizegetusa, 53 și de pe bd. Cuza-Vodă, 1/4, 1/5, mun. Chișinău, creditorul și-a exercitat dreptul său prevăzut de art.98 alin. (3) al Legii insolabilității și art.738 alin. (1) al Codului civil, privind rezoluțiunea contractului de investiție;

- înregistrarea sumei creanței validate în Tabelul creanțelor creditorilor SRL „Nourco” prezintă o hotărâre judecătorească definitivă propriu-zisă privind încasarea acestei sume de SRL „Nourco”, cu titlu de prestația executată, care urmează a fi restituită creditorului ca efect al rezoluțiunii contractului privind investirea mijloacelor proprii în construcția caselor de locuit menționate;

- odată cu validarea creanței, contractul privind investirea mijloacelor proprii în construcția caselor de locuit menționate, este rezolvit, SRL „Nourco” este

eliberat de executarea obligațiilor contractuale, unica obligațiune existentă fiind achitarea către creditor a creanței validate potrivit prevederilor Legii insolabilității și a hotărârilor organelor creditorilor ale SRL „Nourco”.

La 28 octombrie 2015, creditorul Larisa Ciobanu a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolabilitate, cerînd admiterea recursului și casarea încheierii contestate.

Recurenta, Larisa Ciobanu, în motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu încheierea instanței de insolabilitate din 26 noiembrie 2012, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Invocă faptul că a aflat despre încheierea contestată abia la 19 octombrie 2015.

Studiind recursul și actele administrate în speță, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul în cauză ca fiind depus în afara termenului legal și care necesită a fi respins, din considerentele ce urmează.

Conform art.1 alin.(4) din Legea insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art.8 alin.(1) din Legea insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În speță, încheierea recurată a fost emisă de instanța de insolabilitate la 26 noiembrie 2012 (f.d.12-13), iar cererea de recurs împotriva încheierii date a fost depusă la 28 octombrie 2015 (f.d.6), după un termen de circa 2 ani și 11 luni.

Conform art.110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Prin prisma art.116 Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Acest termen poate fi restabilit, cu examinarea recursului în fond, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și dacă prezintă probe veridice, care vin să confirme imposibilitatea de depunere a recursului în termen. Însă, din oficiu acest termen nu poate fi restabilit.

Mai, mult ca atât, instanța de recurs reține că recurentul odată cu depunerea cererii de recurs nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului.

În ceea ce privește argumentul recurente precum că nu se afla în cunoștință de cauza și a aflat despre încheierea contestată la 19 octombrie 2015, Colegiul consideră ca fiind declarativă și neîntemeiată, ori aceasta cunoștea despre intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Nourco” și avînd calitatea de creditor urma să se intereseze de soarta procesului, de a recepționa citațiile și de a participa în ședințele de judecată, încălcare ce nu poate fi imputată, în speță, instanței de insolabilitate.

În conformitate cu prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin.(1) CPC, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Prin urmare, ținînd cont de faptul că prezentul recurs a fost declarat abia la 20 octombrie 2015, adică peste mai mult de 2 ani și 11 luni, cu încălcarea evidentă a termenului prevăzut de lege, fără a fi indicat vre-un motiv justificativ în vederea argumentării omiterii termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Larisa Ciobanu urmează a fi respins că fiind depus în afara termenului legal.

Instanța de recurs accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare în urma rămînerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor cetățenilor părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic vs Moldova din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov vs Ucraina (hotărîrea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Prin urmare, avînd în vedere că cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, fără a solicita repunerea în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de creditorul Larisa Ciobanu ca fiind tardiv.

În conformitate cu art. 428, art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către creditorul Larisa Ciobanu ca fiind depus în afara termenului legal.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru